

Peningastefnunefnd Seðlabanka Íslands

Fundargerð peningastefnunefndar Seðlabanka Íslands, mars 2017

Birt: 29. mars 2017

Lög um Seðlabanka Íslands kveða svo á að það sé hlutverk peningastefnunefndar að ákvarða vexti og önnur stýritæki peningastefnunnar og að „[opinberlega skuli] birta fundargerðir peningastefnunefndar og gera grein fyrir ákvörðunum nefndarinnar og forsendum þeirra“. Í samræmi við löginn hefur peningastefnunefndin ákveðið að birta fundargerðir af vaxtaákvörðunarfundum sínum tveimur vikum eftir hverja ákvörðun. Í *Ársskýrslu* bankans verður greint frá því hvernig einstakir nefndarmenn greiddu atkvæði.

Hér birtist fundargerð fundar peningastefnunefndarinnar 13. og 14. mars 2017, en á honum ræddi nefndin efnahagsþróunina, þróun á fjármálamörkuðum, vaxtaákvörðunina 15. mars og kynningu þeirrar ákvörðunar.

I Þróun í efnahags- og peningamálum

Áður en nefndarmenn fjölluðu um vaxtaákvörðunina ræddu þeir innlenda fjármálamarkaði, fjármálalegan stöðugleika, horfur í heimsbúskapnum og utanríkisviðskiptum Íslands, innlendan þjóðarbúskap og verðbólgu, með hliðsjón af upplýsingum sem hafa komið fram frá vaxtaákvörðun nefndarinnar 8. febrúar 2017.

Fjármálamarkaðir

Þegar tilkynnt var um losun fjármagnshafta sunnudaginn 12. mars hafði gengi krónunnar hækkað um u.þ.b. 6,1% gagnvart viðskiptaveginni gengisvísitölu frá febrúarfundi nefndarinnar. Daginn eftir lækkaði gengið hins vegar um 2,7% gagnvart gengisvísitölunni og um 0,7% til viðbótar 14. mars. Milli funda nefndarinnar hækkaði því gengi krónunnar um 2,4% gagnvart viðskiptaveginni gengisvísitölu. Á sama tímabili hafði gengi krónu hækkað um 2% gagnvart evru, um 1,7% gagnvart Bandaríkjadal og 3,8% gagnvart bresku pundi.

Hrein gjaldeyriskaup Seðlabankans námu 318 milljónum evra (36,7 ma.kr.) á milli funda eða sem nemur um 46% af veltu á markaðnum. Eftir að tilkynnt var um losun fjármagnshafta sunnudaginn 12. mars urðu nokkrar sveiflur á gjaldeyrismarkaði og Seðlabankinn átti viðskipti á báðum hliðum markaðarins. Hann hafði einnig selt gjaldeyri 7. mars en það var í fyrsta skipti frá því í nóvember 2014 sem bankinn seldi gjaldeyri á millibankamarkaði með gjaldeyri.

Taumhald peningastefnunnar miðað við raunvexti Seðlabankans var lítið breytt frá febrúarfundi nefndarinnar og voru raunvextir bankans 2,5% miðað við meðaltal mismunandi mælikvarða á verðbólgu og verðbólguvæntingum.

Vextir á millibankamarkaði með krónur voru nánast óbreyttir á milli funda. Velta á markaðnum hefur verið talsvert meiri frá áramótum en á sama tíma í fyrra og nam 69 ma.kr. Ávöxtunarkrafa ríkis- og íbúðabréfa hafði lækkað um allt að 0,3 prósentur á milli funda. Tilkygning stjórnvalda um losun fjármagnshafta hafði enn sem komið var haft lítil áhrif á kröfu bréfanna þegar fundur peningastefnunefndar var haldinn. Þá voru vextir inn- og útlána fjármálafyrirtækja nánast óbreyttir frá febrúarfundinum.

Áhættuálag á erlendar skuldbindingar ríkissjóðs hafði lítið breyst á milli funda. Skuldatryggingarálag á fimm ára skuldbindingar ríkissjóðs í Bandaríkjadöllum mældist um 0,9% og vaxtamunur gagnvart ríkisskuldabréfum Þýskalands og Bandaríkjanna var 1-1,1 prósentu.

Greiningardeildir fjármálafyrirtækja væntu ýmist óbreyttra vaxta eða 0,25 prósentna vaxtalækkunar en allar voru þó sammála um að tvísýnt væri um ákvörðunina. Sem rök fyrir lækkun vaxta nefndu greiningardeildirnar að gengi krónunnar hefði hækkað milli funda og dregið hefði úr óvissu á vinnumarkaði. Helstu rök fyrir óbreyttum vöxtum voru þau að nýbirtir þjóðhagsreikningar sýndu að hagvöxtur og framleiðsluspenna hefði verið talsvert meiri í fyrra en gert var ráð fyrir í febrúarspá Seðlabankans. Spár greiningardeildanna voru birtar áður en stjórnvöld tilkynntu um losun fjármagnshafta, en eftir það töldu þeir sem áður höfðu spáð lækkun að dregið hefði úr líkum á lækkun vaxta.

Vítt skilgreint peningamagn (M3) jókst um 3,3% milli ára í janúar, sé leiðrétt fyrir innlánum innlánsstofnana í slitameðferð. Er það nokkru minni ársvöxtur en undangengna þrjá mánuði enda drógust innlán fjármálageirans saman milli ára en ársvöxtur innlána heimila og fyrirtækja var einnig heldur minni í janúar en mánuðina á undan.

Leiðrétt fyrir skuldalækkunaraðgerðum stjórnvalda jókst heildarstofn útlána lánakerfisins til innlendra aðila um 3% í janúar en um 4½% sé tekið tillit til áhrifa gengisbreytinga á stofn lána í erlendum gjaldmiðlum. Vöxturinn skýrist af auknum útlánum til heimila og atvinnufyrirtækja. Ársaukning útlána lánakerfisins til heimila var um 3% í janúar, sé leiðrétt fyrir skuldalækkunaraðgerðum stjórnvalda.

Úrvalsvísitala Kauphallarinnar, OMXI8, hafði hækkað um 5,2% á milli funda og um 0,6% frá áramótum. Velta á aðalmarkaði var rúmlega 135 ma.kr. á fyrstu tveimur mánuðum ársins eða um 20% meiri en á sama tímabili í fyrra.

Alþjóðleg efnahagsmál og utanríkisviðskipti

Halli af vöruskiptum Íslands nam 19,5 ma.kr. á fyrstu tveimur mánuðum ársins en á sama tíma í fyrra var 3,9 ma.kr. halli. Verðmæti útflutnings dróst saman um 7,2% á föstu gengi milli ára en verðmæti innflutnings jókst um 13,3%. Útflutningsverðmæti sjávarafurða dróst saman um 33% milli ára en á móti vó að útflutningsverðmæti iðnaðarvara jókst um tæplega 9%. Vöxt innflutnings má einkum rekja til um og yfir 20% ársvaxtar innflutnings flutningatækja og hrá- og rekstrarvöru.

Miðað við skráð heimsmarkaðsverð hækkaði álverð um 6% milli funda peningastefnunefndar en meðalverð í febrúar var ríflega fimmtungi hærra en fyrir ári. Verð sjávarafurða í erlendum gjaldmiðlum hækkaði hins vegar um 1% í janúar milli mánaða og um 8% milli ára. Olíuverð lækkaði um 9% milli funda nefndarinnar eftir að hafa verið nokkuð stöðugt frá því í byrjun desember sl.

Raungengi miðað við hlutfallslegt verðlag mældist 99,4 stig í febrúar og hafði hækkað um 2,5% milli mánaða en um 18,1% milli ára. Árshækkunina má að mestu leyti rekja til 17,8% hækkunar nafngengis krónu en verðbólga hér á landi var 0,3 prósentum meiri en að meðaltali í viðskiptalöndum Íslands.

Innlendur þjóðarþúskapur og verðbólga

Samkvæmt bráðabirgðatölum sem Hagstofa Íslands birti í mars var árshagvöxtur 11,3% á fjórða ársfjórðungi 2016. Þjóðarútgjöld jukust um 8,4% milli ára á fjórðungnum. Þar af jukust neysla og fjárfesting alls um 8,2% og framlag birgðabreytinga var lítillega jákvætt. Útflutningur jókst um 14% sem er heldur meira en sem nam vexti innflutnings og því var framlag utanríkisviðskipta jákvætt á fjórðungnum.

Á árinu í heild var hagvöxtur 7,2% og munaði mestu um framlag einkaneyslu og atvinnuvegafjárfestingar. Þjóðarútgjöld jukust um 8,7% á árinu en framlag utanríkisviðskipta var neikvætt um 0,8 prósentur þrátt fyrir mikinn vöxt útflutnings. Í samanburði við spá *Peningamála* frá febrúar var hagvöxturinn töluvert meiri en spáð var en þar var gert ráð fyrir 6% hagvexti. Vöxtur þjóðarútgjalda var í ágætu samræmi við spána en í febrúar var gert ráð fyrir 8,4% vexti. Einkaneysla jókst meira en spáð var en fjármunamyndun minna. Meginskýringin á spáskekkjunni felst því í því að búist var við að utanríkisviðskipti yrðu meiri dragbítur á hagvöxt en tölur Hagstofunnar benda til. Innflutningur var minni og útflutningur meiri en áætlað var í febrúarspánni.

Viðskiptajöfnuður var jákvæður um 194 ma.kr. árið 2016 eða sem nemur 8% af landsframleiðslu. Aðeins einu sinni áður, árið 2009, hefur mælst viðlíka viðskiptaafgangur. Þá nam afgangurinn einnig 8% af landsframleiðslu. Afgangur af vöru- og þjónustuviðskiptum var minni í fyrra en árið á undan en á móti kemur að jöfnuður frumþáttatekna og rekstrarframlög voru talsvert hagstæðari. Í spá *Peningamála* í febrúar var gert ráð fyrir að afgangur af viðskiptajöfnuði yrði 6,4% af landsframleiðslu árið 2016. Frávikið skýrist af hagstæðari þjónustujöfnuði en spáð var og meiri arðsemi af beinni erlendri fjárfestingu sem er að hluta tilkomin sakir einskiptisáhrifa af eignum eignarhaldsfélaga sem stofnuð voru á grundvelli gömlu slitabúanna.

Vísbendingar um þróun einkaneyslu í upphafi ársins gefa til kynna að enn sé mikill vöxtur eftirspurnar hjá heimilum þótt mögulega kunni að hægja á vextinum frá því sem var á síðasta ársfjórðungi 2016. Væntingavísitala Gallup í febrúar mældist 125,8 stig, sem er ríflega 4 stigum hærra en í mánuðinum á undan en milli ára hækkaði vísitalan um 7,3 stig.

Samkvæmt niðurstöðum vorkönnunar Gallup, sem framkvæmd var í febrúar meðal 400 stærstu fyrirtækja landsins, voru viðhorf fyrirtækja um núverandi efnahagsaðstæður og væntingar þeirra til næstu sex mánaða nokkru jákvæðari en í vetrarkönnuninni sem framkvæmd var í nóvember. Hins vegar voru viðhorf þeirra töluvert neikvæðari en í haustkönnuninni. Um 79% töldu núverandi aðstæður vera góðar og tæp 18% töldu þær hvorki góðar né slæmar. Tæplega 24% stjórnenda töldu að aðstæður í efnahagslífinu myndu batna á næstu sex mánuðum og um 63% að aðstæður myndu haldast óbreyttar (þ.e. góðar). Stjórnendur í verslun voru bjartsýnni en aðrir um aðstæður eftir sex mánuði en bjartsýni meðal fyrirtækja í fjármálaþjónustu og byggingastarfsemi minnkaði frá vetrarkönnuninni. Minnst bjartsýni var meðal fyrirtækja í sjávarútvegi. Stjórnendur í öllum greinum voru almennt svartsýnni en fyrir ári. Um 13% stjórnenda töldu að aðstæður yrðu verri eftir sex mánuði.

Samkvæmt könnuninni fjölgaði fyrirtækjum frá haustkönnuninni sem telja að hagnaður sem hlutfall af veltu í ár yrði minni en hann hafði verið í fyrra. Hagnaðarvísitalan lækkaði um 16 stig og mældist 99 stig eftir að hafa verið nokkuð stöðug frá september 2015. Væntingar um framlegð (EBITDA) næstu sex mánaða höfðu einnig versnað. Fjárfestingarvísitalan lækkaði einnig frá síðustu mælingu og var breytingin mest meðal byggingarfyrirtækja.

Samkvæmt könnuninni vildu tæplega fjórðungi fleiri fyrirtæki fjölga starfsfólki frekar en fækka því á næstu sex mánuðum að teknu tilliti til árstíðar. Þetta er lítillega lægra hlutfall en var í vetrarkönnuninni. Breytingin stafar bæði af því að færri fyrirtæki vilja fjölga starfsfólki og fleiri

vilja fækka því. Bjartsýnastir voru stjórnendur í byggingarstarfsemi og veitum þar sem um 64 prósentum fleiri fyrirtæki vildu fjölga starfsfólki en fækka því. Stjórnendur í sjávarútvegi voru hins vegar frekar svartsýnir þar sem um 16 prósentum fleiri fyrirtæki vildu frekar fækka starfsfólki en fjölga því. Hlutfall fyrirtækja sem vildu fjölga starfsfólki umfram þau sem vildu fækka því var á bilinu 18-37 prósentur í öðrum atvinnugreinum.

Sé leiðrétt fyrir árstíðarsveiflu töldu um 40% fyrirtækja vera skort á starfsfólki og hefur hlutfallið lítið breyst undanfarið ár. Um 93% fyrirtækja í byggingarstarfsemi töldu vera skort á starfsfólki og hefur þetta hlutfall ekki mælst hærra. Í öðrum atvinnugreinum töldu á bilinu 24-59% fyrirtækja vera skort á starfsfólki.

Samkvæmt bráðabirgðatölum Hagstofunnar var hlutfall launa og launatengdra gjalda af vergum þáttatekjum 62,4% í fyrra og var því rúmri prósentu yfir meðaltali síðustu tuttugu ára. Hlutfallið hækkaði um 2 prósentur milli ára sem var í takt við febrúarspá *Peningamála*.

Árstíðarleiðrétt atvinnuleysi jókst um u.þ.b. ½ prósentu milli mánaða í janúar hvort heldur lítið var til vinnumarkaðskönnunar Hagstofunnar eða atvinnuleysissskráningar Vinnumálastofnunar. Aukningu í skráðu atvinnuleysi mátti að mestu rekja til verkfalls sjómanna en sé leiðrétt fyrir þeim sem bættust á atvinnuleysissskrá vegna verkfallsins hélt árstíðarleiðrétt atvinnuleysi áfram að minnka í janúar.

Launavísitalan hækkaði um 0,1% milli mánaða í janúar en árshækkun hennar nam 8,7%. Kaupmáttur launa miðað við vísitöluna hafði aukist um 6,7% milli ára í janúar.

Húsnæðisverðsvísitala Hagstofunnar fyrir allt landið, sem birt var í lok febrúar, hækkaði um 1,5% milli mánaða að teknu tilliti til árstíðar og um 16% milli ára. Vísitala íbúðaverðs á höfuðborgarsvæðinu, sem Þjóðskrá Íslands reiknar út, hækkaði um 1,7% milli mánaða í janúar þegar leiðrétt hefur verið fyrir árstíðarsveiflu og um 16,3% milli ára. Þinglýstum kaupsamningum á landinu öllu fjölgaði um 11,5% milli ára í janúar. Meðalsölutími íbúða á höfuðborgarsvæðinu var um 1,2 mánuðir í janúar samanborið við 2,2 mánuði í sama mánuði í fyrra.

Vísitala neysluverðs hækkaði um 0,7% milli mánaða í febrúar. Ársverðbólgan mældist 1,9% í febrúar og er óbreytt þriðja mánuðinn í röð. Vísitala neysluverðs án húsnæðis hafði hins vegar lækkað um 1% frá febrúar í fyrra. Mælikvarðar á undirliggjandi verðbólgu bentu flestir til þess að hún hefði hjaðnað í febrúar og legið á bilinu 1,5-2,2%.

Megindrífkraftar hækkunar vísitölu neysluverðs í febrúar voru útsölulok og hækkun húsnæðisverðs. Verð almennrar þjónustu hafði hækkað um 0,1% milli ára og má að talsverðu leyti rekja litla hækkun þjónustu til verðlækkana símaþjónustu og flugfargjalda til útlanda.

Verðbólguvæntingar heimila voru óbreyttar milli kannana samkvæmt vorkönnun Gallup sem gerð var í febrúar. Verðbólguvæntingar þeirra til eins árs mældust 3% en 3,5% til tveggja ára. Samkvæmt vorkönnun Gallup meðal stjórnenda fyrirtækja hækkuðu verðbólguvæntingar þeirra til eins árs um ½ prósentu frá síðustu könnun og mældust 2,5%. Verðbólguvæntingar þeirra til tveggja ára voru hins vegar óbreyttar og mældust 3%. Vísbendingar um lækkun langtímaverðbólguvæntinga mátti hins vegar lesa úr verðbólguálagi á skuldabréfamarkaði en frá síðasta fundi peningastefnunefndar hafði tíu ára álagið lækkað um 0,2 prósentur og verið að meðaltali 2,3%.

II Vaxtaákvörðunin

Seðlabankastjóri upplýsti nefndina um gang mála í tengslum við losun fjármagnshafta og um vinnu við endurskoðun á ramma peningastefnunnar. Í því sambandi fékk nefndin kynningu á fyrstu niðurstöðum yfirstandandi vinnu við mat á árangri peningastefnunnar undanfarin ár. Þá voru nefndinni einnig kynntar niðurstöður mats á þróun afkomu og eigin fjár Seðlabankans við mismunandi sviðsmyndir.

Nefndarmenn ræddu taumhald peningastefnunnar í ljósi nýjustu upplýsinga um framvindu efnahagsmála og þess að taumhald peningastefnunnar hefði haldist u.þ.b. óbreytt frá febrúarfundi nefndarinnar. Rætt var um hvort þróunin frá síðasta fundi hefði breytt mati nefndarmanna á því hvort taumhaldið væri hæfilegt í ljósi verðbólguhorfa, en á fundinum í febrúar hafði nefndin verið einhuga um þá ákvörðun að halda vöxtum bankans óbreyttum með hliðsjón af örum hagvexti og skýrum merkjum um vaxandi spennu í þjóðarbúskapnum og á vinnumarkaði sem kölluðu á áframhaldandi peningalegt aðhald. Sérstaklega hafði nefndin horft til óvissu sem þá var til staðar vegna endurskoðunar kjarasamninga á vinnumarkaði sem kallaði að mati nefndarmanna einnig á varkárni við ákvörðun vaxta.

Nefndin ræddi nýbirtar niðurstöður þjóðhagsreikninga sem sýndu að hagvöxtur hefði verið töluvert meiri árið 2016 en gert hafði verið ráð fyrir í spá Seðlabankans í febrúar og nefndin hafði tekið mið af á febrúarfundinum. Nefndarmenn voru sammála um að þótt hagvöxturinn hefði að nokkru leyti verið útflutningsdrifinn hefði hann verið langt umfram langtímahagvaxtargetu og væri farinn að reyna töluvert á framboð innlendra framleiðsluþátta. Vísbendingar væru einnig um áframhaldandi kröftugan vöxt það sem af er þessu ári. Störfum fjölgaði hratt, atvinnuleysi væri lítið og atvinnuþátttaka orðin meiri en hún var mest á þenslutímanum fyrir fjármálakreppuna. Nefndarmenn töldu því líklegt að spennan í þjóðarbúinu væri orðin meiri en spáð hafði verið í febrúar og færi vaxandi þrátt fyrir að innflutningur erlends vinnuafls vegi nokkuð á móti.

Nefndin ræddi verðbólguþróunina en verðbólga hafði mælst 1,9% í febrúar, áþekk því sem hún hafði verið sl. hálft ár. Að mati nefndarinnar vógu gengishækkunin og lítil alþjóðleg verðbólga sem fyrr á móti verðbólguþrýstingi af innlendum rótum. Nefndarmenn veittu því athygli að bilið á milli verðþróunar innlendra þátta, einkum húsnæðiskostnaðar, og erlendra þátta hafði aukist. Horfði nefndin einnig til þess að aðhaldssöm peningastefna hafði náð að skapa verðbólguvæntingum kjölfestu og halda aftur af útlánvexti og vexti eftirspurnar. Nefndarmenn veittu því einnig athygli að verðbólguvæntingar virtust hafa staðið af sér umtalsverðar sveiflur í gengi krónunnar undanfarna daga því að litlar breytingar höfðu orðið á verðbólguálagi á skuldabréfamarkaði.

Nefndarmenn töldu allir rétt að halda vöxtum óbreyttum. Voru þeir sammála um að ör vöxtur efnahagsumsvifa og skýr merki um spennu í þjóðarbúskapnum kallaði á peningalegt aðhald svo að tryggja megi verðstöðugleika til meðallangs tíma. Að mati nefndarmanna bentu nýir þjóðhagsreikningar til þess að spennan í þjóðarbúinu væri meiri en áður hafði verið gert ráð fyrir. Á hinn bóginn hefði gengi krónunnar haldið áfram að hækka sem hefði haldið aftur af verðbólgu, bæði með því að lækka innflutta verðbólgu en einnig með því að gera innflutning vinnuafls auðveldari sem drægi úr spennu á vinnumarkaði og héldi aftur af launaskriði. Þá veittu nefndarmenn því athygli að töluverð framleiðniaukning hafði orðið árið 2016 sem einnig hafði létt á innlendum verðbólguþrýstingi. Þó komu fram efasemdir um að framleiðniaukningin hefði

verið eins mikil í raun og bráðabirgðatölur Hagstofunnar bentu til og töldu sumir nefndarmenn líklegt að framleiðniaukinn skýrðist af vanmati á innflutningi vinnuafis.

Nefndarmenn voru sammála um að því sem næst full losun fjármagnshafta hefði aukið nokkuð á óvissu um gengisþróun og framvindu efnahagsmála á næstunni. Að mati nefndarinnar væri enn of snemmt að segja til um efnahagsleg áhrif losunar hafta, enda væri markaðurinn enn að leita jafnvægis eftir þessar breytingar. Töldu nefndarmenn hugsanlegt að þegar frá liði gæti betra jafnvægi skapast á milli inn- og útstreymis á gjaldeyrismarkaði en gengisflökt gæti aukist til skamms tíma á meðan markaðurinn væri að aðlagast breytingunni eins og sést hefðu merki um fundardagana. Voru nefndarmenn sammála um að inngríp Seðlabankans ættu áfram að beinast að því að draga úr skammtímagengissveiflum þegar tilefni væri til. Nefndarmenn töldu í því sambandi rétt að ítreka að í því fælist að bankinn myndi ekki eingöngu kaupa gjaldeyri eins og reglan hefði verið frá því í nóvember 2014, heldur myndi hann einnig selja gjaldeyri þegar aðstæður kölluðu á slíkt, eins og hann hefði nýlega sýnt í verki.

Nokkur umræða varð um hækkun gengis krónunnar undanfarin misseri. Voru nefndarmenn sammála um að hækkunin endurspegladi að mestu leyti efnahagslega grunnþætti sem rekja mætti til viðskiptakjarabata og kröftugs útflutnings, sérstaklega í ferðaþjónustu, sem skiluðu sér í verulegum afgangi á viðskiptum við útlönd. Nefndarmenn voru sammála um að peningastefnan gæti hvorki né ætti að reyna að stöðva óhjákvæmilega aðlögun vegna kerfisbreytingar í útflutningsframleiðslu og hækkun jafnvægisraungengis. Hins vegar væri veruleg óvissa um jafnvægisgengi krónunnar til miðlungslangs tíma litið. Bent var á að hækkun gengis krónunnar væri mikilvæg ástæða þess að tekist hefði að halda verðbólgu við markmið og að í ljósi mikils vaxtar ferðaþjónustu væri hækkun gengis krónunnar óhjákvæmilegur hluti þess að hægja á vexti greinarinnar og skapa henni aukið rými. Það gæti hins vegar orðið til þess að ryðja í einhverjum mæli annarri útflutningsstarfsemi til hliðar.

Í umræðunni kom einnig fram það sjónarmið nefndarmanna að æskilegt væri að hagstjórn á öðrum sviðum legðist á sveif með peningastefnunni, sérstaklega ef talið væri æskilegt að hamla gegn gengishækkuninni. Þá kom einnig fram það sjónarmið að á næsta fundi nefndarinnar yrði hægt að leggja betra mat á áhrif losunar fjármagnshafta á gengi krónunnar. Þá myndi einnig liggja fyrir ný þjóðhagsspá og betra mat á því í hvaða mæli mikill hagvöxtur að undanfögnu hefði aukið spennu í þjóðarþúskapnum.

Með hliðsjón af umræðunni lagði seðlabankastjóri til að vextir bankans yrðu óbreyttir. Meginvextir bankans, þ.e. vextir á sjö daga bundnum innlánunum, yrðu áfram 5%, innlánsvextir (vextir á viðskiptareikningum) 4,75%, vextir af lánum gegn veði til sjö daga 5,75% og daglánavextir 6,75%. Allir nefndarmenn studdu tillögu seðlabankastjóra.

Nefndin var sammála um að traustari kjölfesta verðbólguvæntinga við verðbólguþrögnarmarkmiðið og hækkun gengis krónunnar hefði gert nefndinni mögulegt að ná lögbodnu þrögnarmarkmiði um verðstöðugleika við lægra vaxtastig en ella. Nefndarmenn voru sammála um að aðhaldsstig peningastefnunnar á komandi misserum myndi ráðast af framvindu efnahagsmála og annarri hagstjórn.

Eftirfarandi nefndarmenn sátu fundinn:

Már Guðmundsson, seðlabankastjóri og formaður nefndarinnar

Arnór Sighvatsson, aðstoðarseðlabankastjóri

Þórarinn G. Pétursson, aðalhogfræðingur

Gylfi Zoëga, prófessor, utanaðkomandi nefndarmaður

Katrín Ólafsdóttir, lektor, utanaðkomandi nefndarmaður

Þar að auki sátu fjölmargir starfsmenn Seðlabankans hluta fundarins.

Rannveig Sigurðardóttir ritaði fundargerð.

Næsta yfirlýsing peningastefnunefndarinnar verður birt 17. maí 2017.